Placat,

angaaende

nærmere Bestemmelse af den Tid, i hvilken Opkræverne af de for Island paabudne Kongelige Afgivter for disse skulle være prioriterede i de vedkommende Yderes Boer.

Opid Bréf

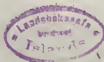
viðvíkjandi

nákvæmari ákvørdun þess tímabils, á hvørju þeir, sem heimta skulu þær á Íslandi uppábodnu konúnglegu tekjur, ega að hafa forrétt fyrir hinum sømu í þesskonar skuldunauta búum.

Rentekammeret, den 29de Marts 1832.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Hostrup Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Da i Island ikkun een aarlig Skattetermin gives, nemlig Fardag eller den 6te Juni, og da den Tid af et halvt Aar, hvori Opkræverne af de paabudne Kongelige Afgivter, for at bevare den dem for disse Afgivter tilkommende Fortrinsret i vedkommende Yderes Boer, hidtil have været pligtige til at gjøre denne deres Ret gjældende, saaledes udløber midt om Vinteren, da det som oftest er lige vanskeligt for Yderne at afgjøre deres Restancer og for Opkræverne at foranstalte dem indfordrede, er det blevet anseet for tjenligt, at den Tid, i hvilken Opkræverne kunne, uden at tabe bemeldte Fortrinsret, give Yderne Henstand, forlænges til eet Aar.

Efterat Rentekammeret i denne Anledning har nedlagt allerunderdanigst Forestilling, har det behaget Hans Majestæt Kongen under 17de Januar dette Aar allernaadigst at resolvere saaledes:

„Vi ville allernaadigst have den Tid, i hvilken Opkræverne af de for Vort Land Island paabudne Kongelige Afgivter kunne med disses Betaling give Yderne Henstand, uden at tabe den dem i Ydernes Boer tillagte Fortrinsret, forlænget til eet Aar fra Forfaldsdagen."

Hvilket, ifølge allerhøiest Befaling, herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Rentekammeret, den 29de Marts 1832.

Schönheyder.

Kongslew. Meyer. Collin.

Rothe. Wolfhagen. Esmarch. Lund. Evers. Korfitsen. Buch. Kirstein. Hansen.

I. J. Unsgaard.

Þar einúngis einn skatta-gjalddagi tídkast í Íslandi, nefnilega í fardøgum edur hinn 6ti Júní, og þar sá hálfs árs tími, á hvørjum þeir er heimta skulu uppábodnar konúnglegar tekjur, til ad halda þeim géfnum forrétti fyri slíkum skyldukrøfum óskértum, híngad til hafa verid skyldugir til ad gjøra tédan sinn rétt gildandi, þannig útleypur á midjum vetri, þá þad optastnær er eins torveldt fyri gjaldendur, ad borga skuldir sínar, sem fyri krefjendur ad heimta þær, svo er þad álitid þjenanlegt, ad sá tími, um hvørn heimtendur, án þess ad missa tédan forrétt, mega veita gjaldendum lídun, lengist til eins árs.

Eptir ad Rentukammerid allraundirgéfnast hafdi leidt Konúnginum þettad málefni fyri sjónir, hefur Hans Hátign, undir 17da Janúarí þessa árs, allranádugast þóknast ad álykta þannig:

„Vér viljum allranádugast lengja þann tíma, á hvørjum þeir, er heimta skulu þær á Voru landi Íslandi uppábodnu konúnglegu tekjur, mega veita gjaldendum lídun á lúkníngu þeirra, án þess ad missa þann þeim, í þesskonar skuldunautabúum, heimilada forrétt, til eins árs frá gjalddaganum."

Hvad þannig, eptir allrahædstri skipan, hérmed géfst øllum hlutadegendum til vitundar.

Rentukammerid, þann 29da Marts 1832.